



CONTEXT

COM UNA TACA D'OLI

El conflicte palestí israelià, s'estén per tota la zona

La guerra és com el futbol. Tothom vol jugar-hi menys els professionals. L'espectador posa l'ànima en cada jugada i si té la sort de que una pilota surti del camp prop d'ell, estira els braços per blocar-la. Fins i tot el seguidor televisiu, des del sofà, allarga la cama per intentar que la pilota entri a la porteria contrària.

És el mateix contagi que es produeix entre els països veïns a dos que estan en guerra. L'esperit bèl·lic s'encomana i no tarda a saltar al camp de batalla algun aficionat iranià o pakistanès o d'on sigui, per venjar-se de la última derrota.

El que va començar a Gaza, arriba ja al Mar Roig i afecta pràcticament tot el veïnatge d'Israel, un veïnatge històricament hostil al territori jueu incrementat alhora per grups armats islàmics com Hezbollah o el Jihadistes.

Cada vegada que es tira un tret en aquesta zona, l'Orient Mitjà corre perill d'explotar davant la impotència de tot l'Occident. És cert que manca voluntat política. Els EEUU per exemple estan lligats de mans i peus pel poder sionista a casa seva, però també és cert que la zona està farcida de venjances pendents, de crueltats i flagrants delictes humanitaris.

Les característiques culturals d'aquests pobles, tampoc ajuden a la pacificació. Quan la mort és la recompensa a una vida miserable i els déus –sempre els déus– et reclamen venjança, el pacte esdevé gairebé impossible. Pots arribar a acords territorials o



econòmics però la recança segueix enquistada a flor de pell.

Ningú no sap probablement l'origen d'aquesta darrera crisi. Potser ni tan sols estava prevista, però una vegada més es va disparar el tret i l'Orient Mitjà s'ha convertit en un escenari inhumà.

Pot ser que a alguns aquesta guerra –com totes les altres– els pugui beneficiar? Molt probable. Pot ser que renunciïn a aquests beneficis? Segur que no. Doncs apa, seguim matant.

